Amigoe di Curacao. - jrg. 69, nr. 8523 (maandag 8 september 1952) ; p. 1

het nieuws van vandaag

Op een persconferentie met het Arubaans Eilandsbestuur heeft Gezaghebber Kwartsz een alleszins merkwaardige mededeling gedaan, n.l. dat 30 Arubaanse handelslieden een rekest aan het Bestuur gezonden hebben houdende het verzoek de „buitenlandse vrouwen" op Aruba te doen terugkeren. Als reden daartoe wordt opgegeven, dat de handel door hun afwezigheid zo grote schade lijdt dat vele winkeliers, speciaal te San Nicolas, er aan denken hun winkels te sluiten. Wij kunnen ons weinig kwesties herinneren, waarin zo dramatisch het masker van de schijn afgerukt werd van het gelaat van de werkelijkheid.

Hoe zag de kwestie er immers tot nog toe uit. Door de „buitenlandse vrouwen" was San Nicolas een beestenboel, een chaos waarin geen politie orde kon scheppen, een moordkuil, niet slechts voor vreemde zeelieden maar ook voor de Arubaanse mannelijke jeugd. Die orde, meende de overheid, kon slechts hersteld worden, niet door de „buitenlandse vrouwen" naar hun buitenland terug te sturen, maar door ook op Aruba een Campo Alegre op te richten.

Naar het buitenland terugsturen zou niet helpen, omdat dan de „Arubaanse meisjes niet meer veilig zouden zijn". De Arubaanse bevolking had op dit punt een andere mening dan haar overheid en na veel vijven en zessen verdwenen de buitenlandse vrouwen naar hun buitenland.

Hierdoor kon in de feiten de proef op de som genomen worden, en de verklaringen van de overheid over deze feiten was zo, dat haar vrees gerechtvaardigd bleek. Die verklaringen spraken er n.l. van dat de toestand zich „ongunstig ontwikkelde". Dat minderjarigen ten slachtoffer vielen aan het kwaad enz. enz. Wel waren die verklaringen niet eensluidend, wat betreft aantal, leeftijd, nationaliteit enz.

Wel lieten zij geheel de vraag in het midden of deze personen nieuwelingen waren, dan wel dat zij reeds lang, ook tijdens de aanwezigheid der buitenlandse vrouwen, in deze netten verstrikt waren. Maar hoe dan ook: daar waren alle verklaringen van de Overheid het wel over eens, dat de toestand zich „ongunstig ontwikkelde". Hetgeen natuurlijk al dan niet uitgesproken impliceerde, dat daar „iets aan gedaan moest worden," d.w.z. dat de buitenlandse vrouwen terug moesten komen c.q. een Campo Alegre opgericht.

Ook op het punt van de „ontwikkeling der toestand" verschilde ondertussen de mening der goegemeente met die van de overheid. De be-

Zielige kwestie

volking vond n.l. dat San Nicolas er beslist op vooruitgegaan was. Vroeger was de politie overbodig omdat er toch geen orde te scheppen was in de chaos en thans was ze overbodig wegens de afwezigheid van welke wanordelijkheid dan ook. En wat die nieuwe slachtoffers betreft: het volk weet over het algemeen zeer wel wat er in het volk leeft, maar het volk wist niets van een onrustbarende toename van jeugdige slachtoffers.

Aan de hand van al deze strijdige verschijnselen hebben wij de nodige malen in deze kolommen de wenkbrauwen opgetrokken en het voorhoofd gerimpeld, zozeer zelfs dat wij ons de toorn van de overheid op de schouders haalden wegens de afbraak van haar autoriteit welke gelegen was in het betwijfelen van haar verklaringen.

Totdat nu plotseling dat rekest ter tafel verschijnt van 30 zakenlieden: laat de buitenlandse vrouwen terugkomen. Niet om de orde te herstellen, maar om ons te laten verdienen. Laat de buitenlandse vrouwen terugkomen: niet om de Arubaanse meisjes te beschermen maar om de zeelui uit het zeemanshuis, waar ze thuishoren, weg te lokken en in onze bar te halen. Laat de buitenlandse vrouwen terugkomen. Wat er met de orde te San Nicolas geschiedt, is minder. Wat er van de zeelui komt, of van onze Arubaanse jongemannen, dat is onze zaak niet. Zijn wij soms de bewakers van onze broeders? Maar laat de buitenlandse vrouwen terugkomen, want onze verdiensten lopen achteruit, en verdiensten met chaos zijn belangrijker dan orde zonder winst van harde guldens.

Daar staat de kwestie van Aruba's buitenlandse vrouwen thans: in zijn zielige hemd voor iedereen te kijk. En we laten hem daar veilig staan, want knap is de man die er in slaagt, om daar nog de mantel der eerbaarheid om te werpen.